

Voortgezet verblijf na verbroken huwelijk/relatie

JU

«Vreemdelingencirculaire»

24 juni 1997/Nr. 1614927/97/IND
Stafafdeling Uitvoeringsbeleid en
Documentatie

Aan: de Korpschefs Politieregio's en de
Staf van de Koninklijke Marechaussee
i.a.a.: de Procureurs-Generaal
Code: TBV 1997/5

Aard: verduidelijking beleid

Juridische achtergrond:

Vreemdelingencirculaire 1994, hoofdstuk B1/2.2 en B1/4.2

Geldig van: 1 juli 1997 tot 1 juli 2001

Onderwerp: voortgezet verblijf na verbreking huwelijk/relatie

1. Inleiding

De uitvoeringspraktijk leert dat het beleid inzake het inkomensvereiste bij voortgezet verblijf van vreemdelingen na verbreking van een huwelijk of relatie niet in alle gevallen conform het gestelde in hoofdstuk B01/2.2 en B01/4.2 Vc. wordt uitgevoerd. Regelmatig wordt in afwijking van de geschreven beleidsregels voortgezet verblijf toegestaan aan categorieën vreemdelingen die na het zogenaamde zoekjaar niet over werk voor ten minste één jaar beschikken. Uit jurisprudentie is inmiddels gebleken dat in de uitvoeringspraktijk op grond van deze onjuiste interpretatie een gedragslijn is ontstaan.

De Staatssecretaris heeft besloten dat de tekst van Vc. B1/2.2. en B1/4.2 onverkort gehandhaafd dient te worden. Ter voorkoming van verdere afwijkingen van het beleid, worden in deze TBV de beleidsregels nader toegelicht.

2. Beleidsregels

Een vreemdeling, die tot Nederland is toegelaten in het kader van een huwelijk of een niet-huwelijkse relatie, kan na de verbreking of ontwrichting hiervan op grond van hoofdstuk B01/2.2 en B01/4.2 Vc. in aanmerking komen voor een zelfstandige verblijfstitel. De vreemdeling is verplicht om onverwijld mededeling te doen van de verbreking

van de (huwelijkse) relatie aan de korpschef der gemeente waar hij verblijft (artikel 63 Vb.).

Klemmende redenen van humanitaire aard

In individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, zal altijd bezien worden of het verblijf hier te lande als nog voortgezet zal moeten worden op grond van klemmende redenen van humanitaire aard (hoofdstuk B01/2.3 en 4.3 Vc).

Schrijnende gevallen komen direct na de feitelijke verbreking van de (huwelijkse) relatie in aanmerking voor zelfstandig voortgezet verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard. Hierbij kan worden gedacht aan vrouwen, die na verbreking van een (huwelijkse) relatie bij terugkeer in het land van herkomst in een maatschappelijk onaanvaardbare positie terecht komen (hoofdstuk B01/2.3 en 4.3 Vc). De IND kan in deze gevallen besluiten om een vergunning tot verblijf zonder beperking te verlenen.

Zoekjaar

Vanaf het moment van de feitelijke verbreking of ontwrichting wordt de vreemdeling één jaar verblijf toegestaan onder de beperking: 'het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst'. De vreemdeling wordt in dit jaar geacht om te zoeken naar arbeid waarmee hij in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien, het zogenoemde zoekjaar. Het is mogelijk dat die vergunning geruime tijd na afloop van de geldigheidsduur van de afhankelijke vergunning tot verblijf wordt verleend. Wanneer dit voortvloeit uit het feit dat de vreemdeling niet onverwijld melding heeft gemaakt van de verbreking van de (huwelijkse) relatie bij de korpschef der gemeente waar hij verblijft, is dat voor rekening van de vreemdeling.

Peildatum

Bij de aanvraag om de verlenging van de geldigheidsduur van de verleende vergunning tot verblijf – dit is normaliter één jaar na de feitelijke verbreking of ontwrichting van het huwelijk of de

relatie – dient te worden getoetst of de vreemdeling over werk voor nog ten minste één jaar beschikt. Hij kan hiertoe arbeid in loondienst, danwel arbeid als zelfstandige verrichten, zolang daarmee ten minste het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet volgens de norm voor de betreffende categorie (alleenstaande of een-oudergezin) wordt verdiend. Uitzendwerk wordt, gelet op het onzekere karakter dat werken op uitzendbasis kenmerkt, niet aangemerkt als arbeid voor tenminste één jaar.

Indien de vreemdeling op de peildatum niet over werk voor ten minste één jaar beschikt, zal voortgezet verblijf worden geweigerd. Wanneer de vreemdeling op enig moment later in de procedure toch beschikt over werk, waarmee aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag niet ingewilligd, danwel niet alsnog ingewilligd. Wanneer de vreemdeling gedurende het zoekjaar een arbeidsovereenkomst is aangegaan voor ten minste één jaar, komt hij in aanmerking voor voortgezet verblijf. De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt dan na het zoekjaar verlengd voor de resterende duur van de arbeidsovereenkomst. Na beëindiging van de arbeidsovereenkomst dient de vreemdeling echter opnieuw te beschikken over werk voor ten minste één jaar.

EVRM 8

Recht op voortgezet verblijf kan ook ontstaan als aangetoond is, dat de onvrijwillige terugkeer inmening tot gevolg heeft op bestaand gezinsleven met hier te lande (achter)blijvende kinderen. In de gevallen dat deze inmening niet gerechtvaardigd is, kan voortgezet verblijf worden toegestaan op grond van artikel 8 EVRM (hoofdstuk B01/11.2 Vc.).

Een-oudergezinnen met kinderen beneden de leeftijd van vijf jaar

In de uitvoeringspraktijk is op grond van onjuiste interpretatie van de beleidsregels een gedragslijn ontstaan over de vrijstelling van het middelenvereiste voor een alleenstaande ouder

de na verbreking van de (huwelijk)relatie de zorg heeft over een kind beneden de leeftijd van vijf jaar. Deze grond voor vrijstelling van het inkomensvereiste bij eerste toelating geldt niet bij voortgezet verblijf.

Evenmin gelden de overige in hoofdstuk B1/1.2.3 onder c vrijstellingsgronden, terwijl er voorts geen reden is om reeds op grond van het zijn van een eenoudergezin, belast met de zorg voor kinderen beneden de leeftijd van vijf jaar, a priori hoofdstuk B01.2.3 of B01/4.3 Vc. toe te passen. Het gaat hier immers om een situatie waarbij het afhankelijke verblijfsrecht dat bestond op grond van banden met Nederland via de in Nederland wonende (huwelijks)partner verloren is gegaan. Voortzetting van het verblijf, nadat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, past in beginsel niet in het restrictieve toelatingsbeleid.

3. Toelichting

In het kader van het restrictieve toelatingsbeleid ligt besloten dat – onder strikte voorwaarden – zelfstandig verblijfsrecht na verlies van een afhankelijke verblijfstitel mogelijk moet kunnen ontstaan. Voor het verkrijgen van een zelfstandig verblijfsrecht moet eerst voldaan worden aan de voorwaarden voor een ander doel, in dit geval arbeid.

Uitgaande van de situatie dat niet iedere vreemdeling gedurende zijn afhankelijk verblijf gewerkt heeft, wordt de vreemdeling een jaar de tijd gegund om arbeid te vinden. Al het werkaanbod dat in Nederland beschikbaar is, staat open voor de vreemdeling. Voor het verrichten van arbeid in loondienst is geen tewerkstellingsvergunning vereist.

Duurzame band

Het uitgangspunt van het beleid is dat een vreemdeling het recht op verblijf – dat hij heeft verkregen op basis van een duurzame band met een in Nederland verblijvende (huwelijks)partner – uitsluitend behoudt op grond van een duurzame band met een werkgever of bedrijf, waarmee hij de kosten van zijn verblijf zelfstandig draagt. Hierbij is mede van belang dat de vreemdeling, door deelname aan het arbeidsproces, aantoonbaar (in zekere mate) te zijn geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

Dit is de reden dat inkomsten uit bij-

voorbeeld een uitkering, alimentatie of rente niet leiden tot een voortgezet verblijfsrecht, aangezien de vreemdeling dient te beschikken over werk en niet slechts over inkomsten.

4. Afdoening

Alle aanvragen om voortgezet verblijf na verbreking van de (huwelijks)relatie dienen conform deze bestaande beleidsregels te worden afgedaan. Een uitzondering wordt gemaakt voor de lopende zaken (aanvragen van vóór 1 juli 1997, inclusief bij de rechtbanken aanhangige beroepen) van een-ouder gezinnen met kinderen jonger dan 5 jaar. Op grond van de afwijkende gedragslijn die is ontstaan, kunnen deze zaken ingewilligd worden.

*Den Haag, 24 juni 1997.
De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
L. Elting.*